

عنوان مقاله:

برنامه ریزی کلان انرژی الکتریکی کشور

محل انتشار:

کنفرانس و نمایشگاه بهینه سازی انرژی (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

افسر عباس زاده - شرکت مهندسين مشاور نیرو دانشگاه صنعتی امیرکبیر

خلاصه مقاله:

برنامه ریزی برای توسعه انرژی الکتریکی در واقع بخشی از برنامه ریزی برای کل نیاز انرژی در یک کشور است. در برخی کشورها پیش از برنامه ریزی برای توسعه برق ابتدا یکمدل جامع انرژی اجرا میشود تا روشن شود چه میزان از نیاز انرژی کشور باید به صورت انرژی الکتریکی تأمین شود. در این مدل ها همه حاملهای انرژی وارد میشوند تا توزیع بهینه و سهم هر یک در تأمین تقاضای انرژی کشور و حتی واردات و صادرات آنها معین شود. به عنوان مثال ممکن است تأمین تقاضای انرژی گرمایشی یکمنطقه از طریق واردات برق از کشور همجوار به صرفه تر از لوله کشی گاز به آن منطقه باشد. عموم آ خروجی این مدلها به عنوان ورودی تقاضای برق به مدلهای برنامه ریزی تولید برق به کار میآیند. به علاوه تعیین قیمتتهای تعادلی حاملهای انرژی از خروجیهای مهم مدلهای سیستمی انرژی به شمار میروند که ورودی دیگری برای برنامه ریزی برق محسوب میشوند. با توجه به نقش کلیدی تأمین مناسب انرژی در توسعه، رفاه عمومی و برنامه ریزی کلان کشور تأمین انرژی یکی از دغدغههای مهم هر کشور محسوب می شود و پیش نیاز برنامه ریزی، داشتن آمار و اطلاعات دقیق از روند مصرف انرژی، برنامه ها و سیاستهای استراتژیک، قیمت جهانی انرژی، تأثیرات و نحوه تأمین انرژی میباشد در این راستا روش برآورد انرژی بسیار حائز اهمیت بوده و روشکار گرفته شده تأثیر عمیقی بر سیاستها و برنامه ریزی کلان تأمین انرژی خواهد گذاشت لذا در این مقاله سعی شده با استفاده از ترانزنامه انرژی نحوه برآورد و برنامه ریزی کشور تشریح و مناسب بودن روش برنامه ریزی بصورت از پایین به بالا (Bottom-up) بجای روشاز بالا به پایین (Top-down) توضیح داده شود سپس استفاده از ماتریسهای انتقال سناریوهای تأمین انرژی مورد نیاز کشور از منابع مختلف انرژی با در نظر گرفتن ابعاد زیست محیطی و اقتصادی به اجمال شرح و جداول مربوط به انضمام منحنیهای لازم آورده شده اند.

کلمات کلیدی:

کمیت کلی، کمیت شدتی، DSM، روش Top-down و Bottom-up، ماتریسهای انتقال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/85308>

